

μύδι

μύδι, το, ουσ. [<μσν. μύδιν <μτγν. μύδιον <μνίδιον, υποκορ. του ουσ. μῦς], το μύδι· το αιδοίο όμορφης γυναίκας, και, κατ' επέκταση, η όμορφη γυναίκα: «τον τελευταίο καιρό κυκλοφορεί μ' ένα μύδι που σπάει κόκαλα». Από τη σχηματική ομοιότητα του εσωτερικού του μυδιού με το αιδοίο. (Λαϊκό τραγούδι: *από μικρός στον Πειραιά στο κεραμίδι και στο μύδι ούτε σπίτι απόχτησες ούτε και κεραμίδι*)· βλ. και λ. [κεραμίδι](#). Μεγεθ. **μυδάρα, η**. Υποκορ. **μυδάκι, το**.

- μπερδεύει τ' αρχίδια με τα μύδια ή μπλέκει τ' αρχίδια με τα μύδια, βλ. λ. [αρχίδι](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας